

stand til at udføre målingerne, må de betjene sig af private eller offentlige laboratorier.

Den kontrol, som typisk må foretages af myndighederne vil være en stikprøvekontrol med de enkelte virksomheders driftsforhold og udledninger.

Det må imidlertid påpeges, at der tillige kan være et behov for, at myndighederne foretager en såkaldt områdekontrol. Kontrolopgaven går her ud på f. eks. inden for et industri kvarter at pejle den emitent, som kan have forårsaget en uønsket forurening.

Opgaverne påhviler efter bestemmelsen i stk. 1 kommunalbestyrelserne, idet det er lovforslagets hovedprincip, at den primære forvaltning på miljøbeskyttelsens område udøves af kommunalbestyrelserne, der har det bedste lokalkendskab. Kommunalbestyrelsernes forvaltninger kan imidlertid ikke forventes altid at råde over den tekniske sagkundskab, som opgaverne forudsætter. Derfor må også andre myndigheder, f. eks. arbejdstilsynet, kunne medvirke ved opgaven, men ansvaret for tilsynet og kontrollen bør være placeret hos kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen i stk. 2 om, at kommunalbestyrelsen kan lade en foranstaltning udføre for den eller de ansvarliges regning, svarer i det store og hele til den hidtidige bestemmelse i normalsundhedsvedtægten for landkommuner § 6, stk. 2. En sådan ordning skønnes nødvendig for i særlige tilfælde at kunne gennemtvinge, at beslutningerne føres ud i livet inden rimelig tid.

Til § 29.

Ved bestemmelsen tilsikres det, at en kommunalbestyrelse ikke skal føre tilsyn med egne virksomheder; et sådant tilsyn må føres af amtsrådet. Der henvises i øvrigt til § 22, stk. 5.

Til § 30.

Reglen om myndighedernes adgang til offentlige og private ejendomme er en nødvendighed for at kunne gennemføre tilsynet. Bestemmelsen tilgodeser de samme formål som § 5 i normalsundhedsvedtægten for landkommuner og vandløbslovens § 91 a.

Til § 31.

For at kunne vurdere de samlede forhold omkring en forurenende virksomhed m. v. og de eventuelle afhjælpende foranstaltninger, som vil være nødvendige, er det påkrævet, at der påhviler den ansvarlige en generel oplysningspligt om såvel tekniske som økonomiske forhold samt pligt til at afgive prøver af materialer m. v. med henblik på nærmere analyser m. v. Pligten til at afgive regnskabsmæssige og øko-

nomiske oplysninger er en videreførelse af principet i vandløbslovens § 91 a.

Til § 32.

Såvel amtsråd som kommunalbestyrelser vil — navnlig efterhånden — komme i besiddelse af en betydelig sum af oplysninger vedrørende forureningsforholdene inden for deres område. Informationerne kan ikke blot foreligge som kontrolresultater, men vil også fremkomme i forbindelse med kortlægningen, anmeldelsesordningen og afgørelser i konkrete sager.

Såfremt det drejer sig om oplysninger, som rådene ikke allerede er i besiddelse af, vil det være deres opgave på ministerens begæring at indsamle og eventuelt i et vist omfang behandle disse oplysninger.

Det må være naturligt, at give ministeren og amtsrådene mulighed for at indsamle de fornødne oplysninger både af hensyn til generelle opgaver, f. eks. planlægning, som af hensyn til behandlingen af de enkelte sager. Bestemmelsen vil tillige være nødvendig for miljøstyrelsens centrale styringsfunktion og for dens funktion som informationscentral.

Til § 33.

Den nærmere tilrettelæggelse af tilsyns- og kontrolvirksomheden kan ikke reguleres direkte i loven, men bør fastsættes i mere detaljerede regler, som kan afpasses opbygningen af det nye system. Reglerne bør endvidere udformes under hensyntagen til de praktiske problemer, som vil opstå i forbindelse med udfærdigelsen af særlige bekendtgørelser om forskellige emissioner m. v., jfr. §§ 6-9. Der vil bl. a. i denne forbindelse blive behov for fastsættelse af ensartede regler for prøveudtagnings- og analysemetodik. Reglerne om embedslægenes deltagelse i arbejdet bør fastsættes efter forhandling med indenrigsministeren.

Til § 34.

Som det bl. a. fremgår af reglerne i kap. 5 om tilsyn og kontrolvirksomhed samt reglerne i kap. 6 om laboratorier og sagkyndig bistand, har man — i naturlig forlængelse af den virksomhed der i dag af amtsrådet udøves bl. a. med hensyn til spørgsmål om vandforurening — fundet det praktisk at henlægge en række styringsmæssige funktioner inden for miljøbeskyttelsen til amtsrådet som regional myndighed. Netop ved spørgsmål om miljøbeskyttelse, hvor der dels vil opstå problemer, som rækker ud over den enkelte kommunes grænse, dels er en